

MARNOTRAT (1) *sb m*

A pl marnotraty.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) błędnie s.v. marnotrata.

Marnotrawca: A w drugich kráioch thy márnítráthy á łwowolne pijánice z okien wywiełzáią/ áby fie im drudzy dziwowáli á imi fie karáli. *RejZwierc* 60v.

Synonimy cf MARNOTRATCA.

Cf **MARNOTRATCA, MARNOTRATNIK, MARNOTRATNY**

ZCh